

Jaka jest siła rosyjskich sił zbrojnych?

5 marca 2015

Powszechnie uznaje się, że siła rosyjskich wojsk jest ogromna, sami Rosjanie twierdzą, że gdyby tylko chcieli mogliby bez problemu w dwa dni zająć Warszawę. Jak to się ma do rzeczywistości?

Po upadku Związku Radzieckiego Rosja przestała być traktowana jako globalna supersiła. Najpierw utracono ogromną strefę wpływów w Europie Środkowej, następnie niepodległość ogłosiły niezwykle ważne ze strategicznego punktu widzenia kraje bałtyckie, Białoruś, Ukraina, Kazachstan i republiki kaukaskie. Dla Rosji, która w przeciągu kilku lat utraciła wpływy, zaplecze gospodarcze, miliony obywateli (warto przypomnieć, że ludność tylko Ukrainy na początku lat 90. wynosiła blisko 50 milionów mieszkańców co stanowiło ok. 1/3 populacji całej Rosji) to była prawdziwa „geopolityczna katastrofa”.

Również słynna Armia Czerwona uległa rozsypce, siły zbrojne Rosji stawały się co raz bardziej przestarzałe i konieczne były reformy, które rozpoczęto niedawno. Pamiętające jeszcze czasy Zimnej Wojny struktury przygotowuje się do współczesnych realiów między innymi poprzez znaczną specjalizację jednostek.

Według magazynu Defenseone pod względem liczby żołnierzy oraz uzbrojenia konwencjonalne siły zbrojne Rosji przeważają od tych jakie posiadają państwa Europy Wschodniej i Azji Centralnej, które niegdyś wchodziły w skład ZSRR.

W przypadku floty wojennej sytuacja wygląda jednak znacznie gorzej, większość okrętów ma ponad kilkadziesiąt lat i pamięta jeszcze czasy Zimnej Wojny, zdaniem ekspertów rosyjską marynarkę można w tej chwili traktować niczym straż przybrzeżną. Również w lotnictwie wiele technologii jest już

przestarzałych, w najbliższym czasie planowane jest znaczne ograniczenie ilości samolotów, jednakże docelowo mają zostać wprowadzone nowe modele między innymi myśliwiec T-50. Nieco lepiej wygląda sytuacja obrony przeciwlotniczej, którą w 2011 zreorganizowano i scentralizowano ośrodek podejmowania decyzji, wprowadzono też wyrzutnie rakiet ziemia-powietrze (S-400)

Największym atutem Rosji pozostaje rzecz jasna jej arsenał nuklearny, wciąż porównywalny do tego jaki posiadają Stany Zjednoczone. Z samych głowic aż 1500 pozostaje uzbrojonych, ulokowane są one w wyrzutniach balistycznych na lądzie, na pokładach okrętów wojennych i łodzi podwodnych. Większość tego arsenału jest obecnie modernizowana, wprowadzono między innymi nową klasę łodzi podwodnych zdolnych wystrzeliwać pociski a także bombowców o dużym zasięgu.

Rosja czuje się zagrożona, ale też świadoma słabości swoich sił konwencjonalnych w porównaniu choćby do NATO. Między innymi z tego powodu w 2000 zmieniono pamiętającą czasy sowieckie doktrynę, że ataku atomowego można dokonać jedynie w odwecie. Obecnie Rosja może przeprowadzić atak nuklearny także w odpowiedzi na atak konwencjonalny.

A teraz kilka słów na temat wyzwań jakie postawili przed sobą Rosjanie.

Współczesna wojna znacznie różni się od konfliktów jakie prowadzono jeszcze kilka, kilkanaście lat temu. W tej chwili wojny wygrywa się głównie dzięki szybkim i precyzyjnym operacjom, które pozwolą uprzedzić działania wroga a także uderzyć w czuły punkt jego zaplecza logistycznego lub politycznego. Wojnę prowadzi się także w internecie przy pomocy propagandy i Dla rosyjskich wojsk wojna w Gruzji była ostatnią wojną XX wieku – stwierdził N. McDermott w 2009 roku. Konflikt ten, chociaż zwycięski dla Rosji, pokazał wiele słabości Federacji i konieczność poważnych reform.

Pomimo sceptycznych opinii wdrożone kilka miesięcy po wojnie reformy przyniosły sporo zmian w strukturze rosyjskiej armii. Liczba zatrudnionych w sektorze spadła z 1,2 miliona do miliona osób,

Jak wskazują autorzy raportu w ciągu kilku lat wojsko rosyjskie stało się znacznie skuteczniejsze, elastyczne i zdolne do szybkiej adaptacji. Obecnie poszczególne jednostki zostały znacznie lepiej wyspecjalizowane, unowocześniono też ich wyposażenie, dołączyły także jednostki odpowiedzialne za ataki cybernetyczne oraz służące w celach rozpoznawczych drony.

W opublikowanym na łamach Defenseone raporcie autor wskazuje także na istotne z punktu widzenia cele i zagrożenia. Dla Moskwy poważnym problemem było rozszerzenie NATO pod koniec lat 1990., również umieszczenie systemu obrony przeciwrakietowej na terytorium Europy Środkowej postrzegane jest jako naruszenie mocno już zachwianego status quo, zdaniem Rosjan ułożone rakiety wcale nie muszą bowiem służyć do obrony, lecz NATO może w razie potrzeby wyposażać je w ładunki nuklearne. Według Moskwy również kolorowe rewolucje nie miały bynajmniej charakteru oddolnych ruchów, lecz były reżyserowaną operacją, za którą stali Amerykanie i ich sojusznicy.

Dla wielu amerykańskich analityków polityka rosyjska wciąż tkwi w XIX wieku rozgrywając nieustannie te same narodowe sentymenty. Polityka ta, zdaniem Amerykanów, stanie się mieczem obosiecznym, ponieważ ogromną część państwa zamieszkują nierosyjskie grupy etniczne, które finalnie same postanowią zwiększyć swoją niezależność od Moskwy.

Autor: Victor Orwellsky

Źródło: [Kod Władzy](#)